

Årsmøde rapport 2017

Kommunikationssekretær Kerstin Hoffmann

Indledning

Min primære opgave i Retten til Liv er at formidle, hvor abortsagen står lige nu, hvad der sker i Retten til liv og i Pro Life-bevægelsen rundt omkring i verden.

Et væsentligt formål med denne formidling er at flytte samtalen om abort ud i hverdagen – noget man taler med sin nabo eller sin kollega om. Skal vi overbevise vore landsmænd om, at det lille ufødte menneske har brug for vores beskyttelse helt fra undfangelsen, ja, så må vi overbevise dem en ad gangen.

Min ambition er, at gøre debatten om abort og beskyttelse af de ufødte til en del af vores hverdag.

Jeg har i det daglige ansvar for vore **hjemmesider**, for **nyhedsbrevet** og vore **to Facebooksider**. Men derudover løser jeg en del opgaver i fællesskab med mine dygtige kolleger. Vi er ret gode til at arbejde sammen og løse ting i fællesskab!

Men hvilke sager har præget det år, der er gået? Jeg vil bare trække to tråde frem:

1: I det år, der er gået har vestens aggressive udbredelse af fri abort til den tredje verden fyldt virkelig meget.

Det er ikke noget nyt, men i 2016 blev det hevet helt frem i lyset fordi København i maj måned dannede rammen om Women Deliver – den gigantiske, FN-støttede kvindekongress.

Vores landssekretær, Ellen Højlund Wibe, deltog og sendte løbende rapporter ud derfra, som vi så kunne poste på Facebook. Og Ellen var virkelig rystet.

Ideologi

Der er ideologi og mange penge på spil her, og der spilles ikke med åbne kort. Retten til fri abort integreres i betegnelsen: **Seksuelle og Reproduktive Rettigheder** og puttes dermed ned i en kasse sammen med indlysende rettigheder som ret til fødsels- og lægehjælp og ret til ikke at blive seksuelt krænket, som det ses af klippet fra Amnesty's hjemmeside.

Det er jo et genialt træk. Man tvinger modtagerlandene til at tage imod hele pakken – alt eller intet. Og de lande og organisationer, der gerne vil beskytte ufødt liv hægtes af og beskyldes samtidig for ikke at ville kæmpe for kvinders sundhed og lige ret i samfundet.

Hillary Clinton, som vi alle på dette tidspunkt troede ville blive USA's kommende præsident, holdt en tale på storskærm og gav sin fulde tilslutning til projektet – hvilket ikke uventet blev modtaget med jubel, da USA er den største bidrager når det gælder nødhjælp og kamp for menneskerettigheder i den tredje verden.

Det var et trist forår for verdens ufødte – og et trist forår at være dansker. Det var trist at møde denne voldsomme abortbegejstring. Hvad stiller man op og sådan en mastodont? Nyttet det noget, det vi gør?

Opmuntring

Men hvis vi manglede opmuntring på den internationale scene i 2016 – så har vi sandelig fået det nu.

I USA stod vore Pro Life-venner i efteråret i valget mellem historiens mest aggressive aborttilhænger Hillary Clinton og jokeren Donald Trump. Og de store organisationer valgte at lave en aftale med Trump, hvor han forpligtede sig til – hvis han blev præsident

*at nominere Pro Life-højesteretsdommere
at forbyde smertefulde senaborter
at fratage Planned Parenthood den offentlige støtte til abortaktiviteter
at beskytte borgere fra at være med til at finansiere abort via deres skattekrone*

Trump, der ikke fra starten af primærvalgkampen markerede sig som den store abortmodstander, indså, at denne gruppe vælgere er værd at slå for. Han blev valgt og han har holdt sine løfter indtil videre.

Det medførte selvsagt et globalt ramaskrig, da Trump fratog nødhjælpsorganisationer støtte, hvis de arbejdede med abort (også her i Danmark). Men sagen er jo, at Trump bare har holdt sit løfte til den store gruppe amerikanere, der ikke ønsker, at deres penge skal bruges til at tage livet af ufødte rundt omkring i verden.

Samtidig har den amerikanske administration punkteret dette begreb: 'Seksuelle og reproduktive rettigheder'. Hvis man insisterer på at arbejde ud fra denne 'pakkelsesløsning', så kan man ikke opnå støtte, uanset hvad man ellers har af fine projekter. Også i FN-regi har USA's nye standpunkt på ballancen til at tippe til fordel for de ufødte.

Hvem havde set det komme?

Vicepræsident Mike Pence er en af dem, der har set dette komme.

Han talte i Washington ved den årlige March for Life, der markerer årsdagen for indførelse af fri abort i USA (i øvrigt som den første vicepræsident nogensinde). Han tog udgangspunkt i uafhængighedserklæringen fra 1776, hvor der står, at 'alle har ret til liv, frihed og stræben efter lykke'. Han sagde:

"For 44 år siden vendte vores Højesteret ryggen til det første af disse tidløse idealer. Men i dag, tre generationer senere, er livet tilbage på vinderkurs i USA - takket være alle jer og de mange tusinder, der står sammen med os i marcher som denne over hele landet."

Hvorfor vinder livet? spørger han lidt senere i talen. Og så nævner han nogle spændende ting: Videnskaben kaster lys over livets start, mennesker står klar til at åbne deres hjem og adoptere, krisegraviditetscentre arbejder over hele landet og samtalen mellem mødre og døtre, mellem studerende virker. Medfølelsen sejrer over mageligheden, håbet over fortvivlelsen.

Og så slutter han med henvisning til filipperbrevet om at lade jeres mildhed blive kendt af alle mennesker: "Lad kampen for liv blive kendt for kærlighed, ikke vrede! Kendt for medfølelse, ikke konfrontation! Lad os møde unge mødre og deres ufødte børn med generøsitet, ikke fordømmelse! Lad os genoprette en kultur for liv!"

Dette er virkelig meget opmuntrende!! Lad os blive inspireret og få frimodigheden tilbage – det nytter! Vi må simpelthen bare se at blive nogle flere 😊

Det er dog ikke kun fra USA, der kommer opmuntringer

I både **Polen** og **Irland** holder en stærk befolkning fast i lovgivning, der beskytter livet trods efterhånden udtalt modstand i EU.

Chile har en meget restriktiv abortlov, men lovgivningen er under pres. Derfor gik en flok kvinder på gaden på FN's 'International Day of Non-Violence'. Med en megafon mod maven og lod de deres børns hjerteslag være kampråb imod den vold mod ufødte, som en lempelse af abortloven måtte medføre.

Også i et land som Rusland, der modsat har et af verdens højeste aborttal, sker det en udvikling. I den russiske region Yaroslavl markerede man i år 'Barnemordet i Betlehem' ved denne dag at forbyde abort i alle offentlige institutioner i hele regionen. Arrangementet er kommet i stand i et samarbejde mellem kirken og de lokale sundhedsmyndigheder og har selvfølgelig mest symbolsk værdi – men det er en start!

Den anden sag, der har præget det år, der er gået er fra vores egen verden. Abortlinien har været meget i krydsilden

Abortlinien møder modstand. Det har den gjort i stigende grad siden vi lancerede Abortliniens facebookside og begyndte at annoncere derfra. Facebook gør synlig – men man åbner også en flanke for kritik og angreb.

Mødrehjælpen lavede i 2016 en større kampagne, hvor de mere eller mindre hængte Abortlinien ud som religiøs manipulerende rådgivning, så de selv kom til at fremstå som det nødvendige uvildige alternativ, der burde opnå offentlig støtte. Mange aktivister greb kampagnen på Facebook og der blev - og bliver fortsat - mange steder advaret imod Abortlinien.

Flere andre medier er gået ind i debatten. Radio24syv's Reporterne, dokumentaren 'Det ligner Vat' og en række artikler på netavisen Modkraft har alle haft dette fokus.

Spørgsmålet vi hele tiden møder er: Hvordan kan en forening, der hedder **Retten til Liv** drive rådgivning, uden at manipulere, skræmme og tvinge kvinder, der er i tvivl, til at beholde deres barn.

Og selvfølgelig har de en pointe: Retten til Livs ambition er at redde både mor og barn fra abort. Det skal der ikke herske tvivl om, og det ønsker vi ikke på nogen måde at skjule.

Men Abortliniens metode er båret af omsorg! Ved at lytte, stille gode spørgsmål og skabe ro i kaos forsøger rådgivningen at hjælpe kvinden i krise til finde ind til sit hjertes inderste. Ingen, der vælger med hjertet fortryder!

Derfor fortsætter vi ufortrødent og vi besvarer naturligvis alle seriøse henvendelser vedr. vore arbejdsmetoder og sletter de underlødige. Abortlinieleder Karina Borch Andersen har her efter jul overtaget styringen af opslag på Abortliniens Facebookside, og det er så dejligt, at vi nu er to om at håndtere den kritik og debat, der kommer.

2016 var også året, hvor vi udskrev en filmkonkurrence med temaet: **Red dem begge.**

Abort er et svært emne at formidle – hvordan gør man det på den rigtige måde – det kunne vi godt tænke os at få nogle ideer til.

Og det fik vi! Tak til alle bidragydere. En meget kompetent jury fandt de tre vindere, og de havde løst opgaven på helt forskellig og meget spændende måde, som animation, film og stemningsbilleder. Også temaet er fortolket fra flere vinkler.

Førstepladsen - gik til Agnete og Sigurd Maltha Winter; andenpladsen gik til Emilie Bak Toldam; og tredjepladsen til Jørgen Højlund Wibe

TILLYKKE til alle tre – og tak for en masse inspiration.

Se alle tre film på Retten til Livs hjemmeside!

Nye hjemmesider

Ellers er rigtig meget af min arbejdstid det sidste år gået med at etablere vore to nye hjemmesider.

De gamle sider har i et par år ikke kunnet **sikkerhedsopdateres** – og det er kun et Guds under, at de ikke er blevet hacket.

Et andet ønske var at få hjemmesiden **tilpasset til mobilen**. To ud af tre læser Abortliniens hjemmeside på mobilen - og det er lidt vigtigt, at det er let at skrive et brev til brevkassen og finde de oplysninger, man behøver.

Dernæst havde vi også brug for at **søgeoptimere siderne**. Dvs. gøre det lettere for f.eks. Google at finde alle vore fine informationer til dem, der søger dem. Med god søgeoptimering er det nu blevet sådan, at hvis man skriver et spørgsmål i søgefeltet på Google, og dette matcher et spørgsmål, der allerede er blevet stillet i Abortliniens brevkasse, så vil link til dette brev lande som et højt rangeret søgeresultat. Og dette vil kun blive bedre og bedre, efterhånden som den nye hjemmeside bliver brugt.

Så har vi også lidt nyanskaffelser på hjemmesiden

Abortlinien har fået chatfunktion. Vi fik lidt ekstra penge bevilget af Jubilæumsfonden, og de blev omsat til denne længe ønskede funktion. Her kan man skrive direkte med en rådgiver, når den er online – og når den er offline fungerer den som en ekstra indgang til brevkassen.

Så har vi også fået butik til vores materialer, hvor det nu er let at bestille og evt. købe materialer

Sidst men ikke mindst er det nu blevet endnu lettere at donere penge til Retten til Liv eller Abortlinien. Denne side kan jeg kun på det kraftigste anbefale jer at undersøge 😊

Tak

Tak til bestyrelsen – tak til mine tre dejlige kolleger – og tak til alle jer, der lever med i arbejdet på den ene eller den anden måde. Det er en stor opmuntring!!